

TITVLVS XXXIII

quisq; obſciat te talem eſſe: cū ego ad quē hęc ptinet ois
cauſa: p te fidem hic faciā: promittāq; ab omnib; eximere
te difficultatibus: quas ob hoc ferre poſſes. **Bene uale.** **Ex**
Mediolano. x. kalendas Martias.

Synonyma cōmiſſionalia.

Cura diligēter rem meā tuis humeris demandatā.

Hanc cauſam omnē tuā cōmitto fidei.

Conſtituo te in meo negocio pcuratorem.

Rei meę te patronū uolo deſtinatū eſſe.

Fac ſi me amas ut nō neges curare meā iſtic cauſam.

Ego te meorū decerno geſtorē negociorū.

Præter te unū meas res agere uolo neminē.

Ad te ſolū deſerri iubeo: quicq; iſtic pro me agit.

Cū tibi ſoli mear; rez oim diligētiā iſto i foro cōmiſerim:

fac ut acumē ingenij: uimq; tuā declares ſapiētīæ.

Tu mihi delectus es mearū rerū tutor atq; deſenſor.

Te ſolū præſſe meis præcipio cauſis.

Quicq; in omni re mea pſeceris: ego quoq; factū reor.

Confirmaturus ſum ſemp quæ geſſeris meo nomie.

Iube in rebus meis quæ apud uos aguntur: ut uelis: idem
affirmo.

Nulla i re tuā refragabor uolūtati: ſi res meas inſceperis.

Comiſi tibi meas cauſas: quæ iſtic tractant: nec ſenten-
tiam muto.

Scire quēlibet cupio delere me quæcūq; mādata (q̄q; aliū
pcuratorē meū appellāt) te ſolū deinceps illū decreuiſſe.

Titulus. xxxiiij.

Teſtimonialis familiaris.

Magna fides adhibēda teſti (ut **S**cæuola iuſſit) cū expoſ- **S**cæuola
cit omni exceptiōe maiorē. Itaq; cui teſtimoniū dicēdū ē: **T**eſtis omi
ei animaduertēdū arbitror ne qd dicat temere: ſiue p obli **exceptione**
uionē: ſiue p errorē. **N**ā q p amicitia: aut preciū: aut odiū: maior
aut metum a fide deficiunt: ij mea quidē ſentētia: uel ſtul-
ti ſunt: uel ſclerati: uel immanes: uel abiecta mente: nulli^o
facūdiæ. **N**ā teſtimonio præſt deus: & peieratio ſuperos

m

TITVLVS XXXIIII

semp̄ habet ultores. **C**ū ad me igit̄ sit testificādi gratia de/
uētū: ne me roget ql̄q̄: nec arbitret̄ me dicturū qđ nō me/
mini. **V**ideor enim quasi somnia meminisse: quēdā istinc
me præsente: nescio quam pecuniā cuidā numerasse. **A**t
neq; temp^o memoria teneo: nec locum: nec qui tūc inter/
essent: nec nummorū numerū: nec ipsos homines inter se
cōtrabētes: nec causas aut pactiones. **N**e me igit̄ cogatis
præterea quicq; dicere qđ nesciam. **N**ec rursus hæc testi/
monia sint suspecta cuiq;: qm̄ bona soleam esse reminiscē/
tia. **C**um em̄ tunc me non designauerim testē: nihil ex ijs
reb^o memoriæ demādaui: quippe qui nō credidī me unq̄
esse p̄pterea relaturū aliqd. **S**i scirē: p̄sequerer plura. **V**a/
lete. **Ex Mediolano. ix. kalendas Martias.**

Testimonialis familiarissima.

Causa sic habet: **C**urius fabricio mutuos dedit nūmos au/
reos octo: me coram: rogauitq; ut interessem testis: si qñ
quicq; ab me quæreret: ueritatē expressur^o. **I**ntererat tūc
mecū & **L**ucius & **F**lauius: qui sunt pari modo testes ad/
uocati. **P**ost ea tempora nihil audiui^o. **F**uerūt hæc autē
Parthenope quarto kalēdas Ianuarias bui^o anni. **Ex Me/
diolano. viij. kalendas Martias.**

Testimonialis grauis.

Cato **H**ieronym^o **C**ato uir tantus: quem uel solū **H**ieronym^o inquit creden/
dum esse: cū dicturus testimoniū quæreret iniurat^o dice/
re noluit: tabellione prætorēq; instāte qđ ei fides habere/
tur uel non iurato: at alijs inquit id nō traditur: ius autem
omnis eosdem existimare debet. **Q**si nulla est personarū
in iudicijs acceptio: quid ego de me censeam: cuius testi/
monium expectatis? **T**am enim mihi desunt eæ: quas uul/
gus admirat: diuitiæ: ut nullā uideantē adhibere mihi uer/
bisq; meis fidem posse qui testimoniū legent. **N**on enim
ea sunt tempora: quibus iniurato **C**atoni credebat: qui/
Solon in templo testimoniū a quocumq; dictum uo

Solon

TITVLVS XXXIII:

luit nefas esse reprobare: quibus **Mercurius Trimegistus** **Trimegist⁹**
 apud **Assyrios**: aut sic: aut nō iubebat a teste proferri: nec
 de illo quicq̃ dubitari: cū uel maximos peierare posse cē/
 feret: uel iusiurandū nihil in malos cōponere metus. **Nūc**
 aut illud **Iuuenalis** est in promptu: **Quātū** q̃sq; sua nūmo **Iuuenalis in**
 rum seruat in arca: tantū habet & fidei. lures licet & famo **umbricio**
 thracū: & nostroꝝ aras: cōtēnere fulmina pauper credit.
Deberem igit̃ a dicendo desistere: cū sitis deinde petitori
 quot possideā: & cū nequeā illud rñdere libertini: **Ego po** **In prima**
 sideo pl⁹ **Pallante**: & licinis reijciār: & aut p̃cio: aut prece **satyra**
 dicar hoc dixisse aut illud. **Nā** protinus ad censum (ut idē
Satyrus pulcherrime complexus est) de moribus ultima **Iuuenalis in**
 fiet quæstio: **Quot** pascit seruos: **Quot** possidet agri iuge **umbricio**
 ra: **Q̃** multa magnaꝝ parapside cœnat: **Ego** uero qd re/
 spondeā: q̃ **Codrus** sum illo paupior: cui nihil præter abacū **Codrus**
 erat: & iāq; uetus græcos seruabat cista libellos: **At** paup/
 tatem uoui me p̃petuo seruaturū: quid est diuitiꝝ opus?
Certe nō est necesse. **At** iudices & causidici hæc obijcient
 testimonio: q̃q̃ beati appellant̃ a **Christo** pauperes: ut &
Augustinus declarauit: pauperes inq̃ suo sed diuino diu **Augustin⁹**
 tes spiritu. **Dicam** tamen (quod me rogatis) & deos pri/
 mū aduoco mihi testes: sic rem habere (ut dicam) **Tū** eos
 homines qui præfuerūt: nō solū interfuerūt hisce causis:
Pomponius Titum adiuit: & est unice nobis intercesso/
 ribus deprecatus: sibi mutuos daret centū aureos: cōmo/
 datos aut̃ libros tris: **Liuium**: **Iustinū** & **Tranquillū**. **Dicta**
 sunt multa: inuentæꝝ plures ad negandū causæ. **Demum**
 orauimus ego **Camillus Brutus** & **Sempronius** adeo **Ti**
 tum: ut & mutuos dederit quod petebat: neq; promiserit
 modo: sed nobis tradiderit corā: & cōmodatos illuc alla/
 tos: & illinc **Pōponij** traductos domū libros parit̃. **Nō** ml/
 to post petijt **Titus**: cū alio p̃fecturus **Pōponius** esset: ut
 publico sibi de hisce rebus fides fieret documento: nosq;
 quorū fuerant hæc intercessionib⁹ facta: cogeremur reni/
 tentē etiam **Pomponiū** hoc facere. **Nequiūimus** hæc sua

TITVLVS XXXV

dere **Pomponio**: quippe cui uideret ante diē ad restituendam pecuniā reddendosq; libros designatā: se nihil debere **Tito**: quo posset iure cogi cū ei semel crediderit: nec deterior factus sit. **Hæc certa sunt. Aduocate etiā testes illos. Ex mediolano. vii. Kalē das Martias.**

¶ Synonyma testimonialia.

Res hæc sic habet ut tabulæ docent publicæ.

Nihil hac in causa dici potest aliud: q̄ quod mea legi potest epistola:

Vera sunt omnia quæ testimonio firmaui meo.

Neq; prece nec precio dixi: nec odio nec amore.

Censui deum interfuisse testimonio.

Summā arbitror testificandi religionē.

Qui fidē testimonijs frāgit: nequit nō esse uir nequissim⁹.

Quid magis impiū existimari debet q̄ irreligiose testimonium dicere: cui præsumt numina?

Qui peierat testis: deos omnes habet ultores.

Quæ sunt a me testimonio tibi dicta: in tuāq; conueniunt causam: dicta nō fuissent si aliter habuissent.

Non sunt abs te mihi habendæ gratiæ: sed ueritati quæ sic habuit.

Vbi ueritas est: ibi deus.

Totū me mūdi aurū testimonio mentiri nō cogeret.

Nulla in re delectant me mendaciæ: sed multo in testificando minus.

Expectāda est a me semp in testimonijs ueritas.

Nihil arbitror esse in uita religiosius & fide obseruātius q̄ cū testimonijs imutata dicit ueritas.

¶ Titulus. xxxv.

¶ Lamentatoria familiaris.

Possum hoc existimare supos ferre: ut neq; pietati apud te loc⁹ sit nec religioni? Me fratrem fefellisti: ac iurat⁹ pmit⁹ tens asseuerans. Scio illud Ouidianū in usu: Fratrum quoq; gratia rara ē. Nec excidit e memoria: Fraternali mauerunt sanguine muri. Sed ego me quasi peregrinū ad

Ouidius. j. metamor. Lucanus in primo